

Sorribes

Prats de Lluçanès

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 200 metres per pista forestal de la carretera BV-4401, punt quilomètric 71'500

Coordenades:

Latitud: 42.00291851303
Longitud: 2.0291715860367
UTM Est (X): 419601
UTM Nord (Y): 4650556

Classificació

Número de fitxa 08171-11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Renaixement Barroc Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'estat general de conservació és bo, tot i algunes esquerdes en alguna de les llindes.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Pla d'Ordenació Urbanística Municipal. Tipus de protecció: Integral
Data aprovació: dt., 12/06/2018 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 005A00002
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 14/11/2006 - 01:00

Descripció

Sorribes és una masia que antigament es trobava aïllada però actualment es troba pràcticament integrada al nucli urbà de Prats, concretament uns metres a l'est del carrer Sorribes, a l'extrem sud-oest del nucli urbà. Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions formada per dos volums de planta rectangular adossats, un de majors dimensions i més antic dedicat a l'habitatge i un de menors dimensions, però de mateixa alçada de teulada, construït modernament. El volum principal consta de planta baixa i dos pisos, té els murs de càrrega de maçoneria de pedra amb carreus treballats delimitant les cantonades, alguna de les quals ha quedat integrada al mur, i emmarcant les obertures. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes laterals. La façana principal, orientada al sud, presenta una estructura pràcticament simètrica vertebrada a través d'un imponent portal adovellat d'arc de mig punt, format per grans dovelles de pedra. A l'esquerra hi ha una finestra emmarcada amb monòlits de pedra treballada i a la dreta, més enllà d'una cantonada diferenciada que ha quedat integrada al mur denotant una ampliació, hi ha una porta reformada i una finestra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada. Al primer pis s'hi contenen tres finestres. La central, ubicada just sobre el portal adovellat, és de grans dimensions, està emmarcada amb ampit, brancals i llinda de pedra motllurada on apareix la inscripció: "Pera Antoni Jorda Ro / ca me 16 68 fecit", amb l'anagrama del calvari intercalat a la data. Les dues finestres dels extrems estan emmarcades amb pedra bisellada i ampit motllurat, la de l'esquerra amb decoració d'arc conopial a la llinda. Al segon pis es repeteix l'esquema de tres finestres. La de l'esquerra emmarcada amb pedra bisellada i ampit motllurat erosionat, la central, de grans dimensions, emmarcada amb llinda, brancals i ampit motllurat, i la de la dreta emmarcada amb monòlits de pedra treballada. La façana est, força més estreta que la principal, presenta una única obertura, a nivell de primer pis, emmarcada amb pedra bisellada i ampit de pedra erosionat. La façana nord, arrebossada parcialment, té dos volums de diferent alçada adossats al centre de la façana i construïts amb maçoneria de pedra i reformats amb maó i totxana. A la resta de la façana s'hi observen dues finestres de petites dimensions emmarcades amb monòlits de pedra treballada a mode d'espitllera a la planta baixa, dues finestres reformades i una altra emmarcada amb monòlits de pedra bisellada i ampit de pedra al primer pis, i dues finestres emmarcades amb pedra treballada al segon pis. La façana oest del volum principal queda totalment tapada pel volum modern adossat, que està format d'un pis menys que el principal, tot i tenir la mateixa alçada de teulada a causa del desnivell. Està construït amb maçoneria de pedra i té les cantonades diferenciades amb carreus treballats. Les obertures, grans i verticals, estan emmarcades amb maó i arrebossat. A uns metres de la façana principal de l'edifici hi ha diverses estructures d'ús agropecuari construïdes amb pedra i maó. En destaca, a l'extrem est, una estructura amb volta de canó de maó.

Història

La masia de Sorribes es troba documentada des de mitjans de segle XV, en un capbreu de l'oficial de la sagristia del monestir de Lluçà, on hi pagava censos. També surt documentada en el fogatge de 1553, dins la parròquia de Sant Vicenç de Prats de Lluçanès, de la vegueria de Manresa. L'edifici actual, però, correspon a una edificació de 1668, feta fer per Pere Antoni Jordà Roca, el qual va ser sotsveguer del Consell de Jurats del Lluçanès durant tres triennis.

Bibliografia

CASADES, P., Lo Lluçanès. Excursions a dita comarca, Ajuntament de Prats de Lluçanès, 1997.
IGLÉSIES, J., El fogatge de 1553. Estudi i transcripció, Dalmau, 1981. PLADEVALL, A., Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana, 1997.

